

Arrest

nr. 193 391 van 10 oktober 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van X, X en X op 14 augustus 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 juni 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van 2de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. KALIN, die tevens *loco* advocaat H. DOTREPPE verschijnt voor de 1ste verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 juni 2010 dienden verzoekers een verzoek tot internationale bescherming in.

Op 12 augustus 2010 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 5 mei 2011 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna verkort het CGVS) een beslissing houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire

bescherming. Verzoekers dienden beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Bij arrest nr. 65 004 van 19 juli 2011 stelde de Raad de afstand van het geding vast.

Op 6 januari 2012 werd aan verzoekers een machtiging tot verblijf toegekend voor één jaar omwille van medische redenen aangehaald voor hun minderjarige zoon I.S.

Op 18 januari 2013 vroegen verzoekers om een verlenging van de machtiging tot verblijf toegestaan op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 25 februari 2013 verstrekke de arts-attaché een medisch advies.

Op 26 februari 2013 weigerde de gemachtigde de verlenging van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister. Tegen deze beslissing dienden verzoekers een beroep in op 3 april 2013 bij de Raad. Bij arrest nr. 128 618 van 3 september 2014 verwierp de Raad het beroep. Tegen dezelfde beslissing dienden verzoekers eveneens op 5 april 2013 een beroep in bij de Raad. Bij arrest nr. 110 640 van 26 september 2013 werd dit beroep verworpen wegens laattijdig.

Op 28 februari 2013 nam de gemachtigde een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten-asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Op 1 oktober 2014 dienden verzoekers opnieuw een verzoek tot internationale bescherming in.

Op 18 december 2014 dienden verzoekers een aanvraag in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 2 april 2015 deelde de gemachtigde mee dat de aanvraag een substantieel gebrek vertoont van afwezigheid van handtekening.

Op 18 maart 2015 dienden verzoekers opnieuw een aanvraag in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 23 juni 2015 bracht de arts-adviseur het volgende advies uit:

« NAAM : I., S. (R.N. [...]) Né à S., le [...]2008,
Mannelijk
Nationaliteit: Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)
Naam en adres van volwassene/ voogd
I., N.
Adres: [...]

U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 18/03/2015 en 12/08/2010 te vergelijken.

Betrokkene legt in zijn aanvraag d.d. 18.03.2015 een standaard medisch getuigschrift voor opgesteld door dr. C. V. G. op 09.03.2015. Uit dit medisch getuigschrift en de medische stukken d.d. 26.11.2014 blijkt dat de aandoening van betrokkene zoals hier beschreven in wezen niet verschilt van de aandoening beschreven in het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 12.08.2010 waarvoor DVZ op 06.01.2012 reeds een beslissing heeft genomen. Het gaat om exact dezelfde aandoening."

Op 26 juni 2015 verklaarde de gemachtigde een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

" Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.03.2015 bij onze diensten werd ingediend door :

*I., R. (R.R.: [...])
geboren te S. op [...]1982
I., N. (R.R.: [...])
geboren te K. op [...]1986
+ kinderen*

I., S. ° [...]2008

I., T. ° [...]2012

I., M., ° [...]2014

nationaliteit: Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)

adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 06.01.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 12.08.2010. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 12.08.2010 (zie bevestiging arts dd. 23.06.2015 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 06.1.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."

Op 26 juni 2015 werd eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven aan verzoekers.

2. Onderzoek van het beroep

In hun enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 10, 11, 23 en 32 van de Grondwet, van de artikelen 3, 4, 13 en 14 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van het voorzichtigheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Ze voeren eveneens een manifeste appreciatiefout aan.

In hun eerste en tweede onderdeel voeren verzoekers onder meer de schending van artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 aan. Ze verwijzen uitgebreid naar wat zij in de aanvraag van 18 maart 2015 hebben uiteengezet en eveneens naar de nieuwe medische stukken. In de aanvraag hebben ze aangehaald dat hun kind lijdt aan BlackfanDiamond anemie, hetgeen in België wordt behandeld met transfusies. Ze stippen aan dat het om een zeer zeldzame aandoening zou gaan die 1 op de 150 000 mensen in de Europese landen treft. Na een uitgebreide uitleg over de inhoud van de ziekte, wijzen ze er op dat de behandelende specialisten ervan overtuigd zouden zijn dat de adequate behandeling niet kan worden geboden in Macedonië. Ze stellen dat onder meer dit argument niet was ontwikkeld in de eerste aanvraag en ze betwisten dat ze geen nieuw element ter ondersteuning van hun aanvraag hebben voorgelegd. Verzoekers menen dat de gemachtigde met het geheel van elementen ter zijner beschikking moet rekening houden en moet antwoorden op hun argumenten, zoals wat betreft de mogelijke behandelingen.

Verweerder laat in de nota gelden dat verzoekers niet ernstig zouden kunnen ontkennen dat de ingeroepen aandoening beantwoordt aan elementen die reeds in een vorige aanvraag werden ingeroepen. Hij wijst erop dat de eerste aanvraag van verzoekers gegrond werd verklaard op 6 januari

2012, maar dat op 26 februari 2013 de verlenging van de verblijfsmachtiging niet werd toegekend omdat volgens de arts-adviseur in het advies van 25 februari 2013 de hematologische aandoening was gestabiliseerd. Verzoekers zouden niet betwisten dat ze zich op dezelfde medische elementen beroepen, er zouden uit de nieuwe medische regularisatieaanvraag geen andere elementen blijken. De aandoening is identiek, een transplantatie zou zich niet opdringen en enkel follow-up in een ziekenhuis is noodzakelijk. De beschikbaarheid en toegankelijkheid werden onderzocht in het advies van 25 februari 2013 en het feit dat andere standaard medische getuigschriften de toestand actualiseren, betekent nog niet dat zij het bewijs leveren van andere medische gegevens.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Verzoekers betwisten dat de motivering afdoende is.

Het afdoende karakter van de motivering moet worden beoordeeld in het licht van de toepasselijke wetsbepaling, thans artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidde als volgt op het ogenblik van de bestreden beslissing:

"3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling."

Uit deze bepaling blijkt dat de gemachtigde een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die worden ingeroepen ter onderbouwing van de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling.

Uit de betrokken wetsbepaling blijkt duidelijk dat het "de ingeroepen elementen ter ondersteuning" van de aanvragen om verblijfmachtiging zijn die met elkaar moeten worden vergeleken.

Artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt verder:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

Hieruit blijkt dat de elementen die worden ingeroepen ter ondersteuning van een verblijfsaanvraag betrekking hebben op de ziekte, de graad van ernst, de noodzakelijk geachte behandeling, en de mogelijkheden en toegankelijkheid tot een adequate behandeling in het land van herkomst.

Bijgevolg kunnen gegevens uit een navolgende aanvraag, die zouden nopen tot een nieuwe beoordeling van "het in het eerste lid vermelde risico, betrekking hebben op de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en op de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling" zoals bedoeld in artikel 9ter, § 1, vijfde lid. Dit houdt ook in dat indien eenzelfde aandoening erger wordt of een verdergaande behandeling behoeft, teneinde een reëel risico te vermijden zoals bedoeld in § 1, dit een nieuw element kan zijn waaromtrent de arts-adviseur op afdoende wijze moet motiveren.

Zoals verzoekers aanstippen, hebben de behandelende specialisten in de bij de laatste aanvraag voorgelegde medische attesten gewezen op het feit dat volgens hen de noodzakelijke behandeling niet beschikbaar is in Macedonië. In het standaard medisch getuigschrift van prof. Dr. C. V. G. van 9 maart 2015 antwoordt zij op de vraag D/ Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet ? « *overlijden door [onleesbaar] anemie* ». Op de vraag naar de evolutie en prognose van de aandoeningen, wordt gesteld « *indien beenmergfalen veralgemeend wordt, dringt beenmergtransplantatie zich op* ». In het attest van 26 november 2014 stelt prof. Dr. V.L. dat « *het bloedbeeld niet stabiel [is] en de dosis regelmatig [moet] aangepast worden. Zo nodig zal een polytransfusieschema of hematopoïetische stamceltransplantatie met een matched sibling donor overwogen moeten worden. Om die redenen menen wij dat dit niet kan gebeuren in het land van herkomst.* » Ook in het bijkomend attest met afdrukdatum 9 maart 2015 van prof. Dr. C.V.G. wordt hetzelfde onderschreven, met name dat het bloedbeeld niet stabiel is en een stamceltransplantatie overwogen moet worden waardoor wordt geacht dat dit niet kan gebeuren in het land van herkomst. De specialisten leggen bijgevolg zowel in het standaard medisch getuigschrift, als in de biagevoegde verslagen de nadruk op de instabiele situatie en mogelijke noodzaak van een stamceltransplantatie.

In het advies van de ambtenaar-geneesheer van 23 juni 2015 beperkt de arts zich tot de vaststelling dat de aandoening van betrokkene zoals blijkt uit de voormelde attesten in wezen niet verschilt van de aandoening zoals beschreven in het attest gevoegd bij de aanvraag van 12 augustus 2010 waarvoor reeds een beslissing werd genomen op 6 januari 2012. De gemachtigde verwijst naar dit advies en stelt verder « *in de beslissing dd. 06.1.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht.* »

Vooreerst ziet de Raad niet in waarom de arts-adviseur en de gemachtigde verwijzen naar de beslissing van 6 januari 2012 aangezien deze beslissing juist een machtiging tot verblijf toekent van een jaar omwille van de gezondheidstoestand van het kind I.R. volgend op de aanvraag van 2010. In deze beslissing werd geenszins de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de behandeling onderzocht. De beslissing volgde juist op een advies van de arts-adviseur van 21 december 2011 waarin werd gesteld dat : « *rekening houdende met de aard en de ernst van de medische problematiek bij de betrokkene (zeldzame en ernstige aangeboren hematologische aandoening onder corticosteroïdentherapie [...], de noodzaak tot adequate en gespecialiseerde medische behandeling en opvolging (corticosteroïdentherapie, frequente bloedcontroles, opvolging door een kinderarts en kinderhematoloog ; quid in de toekomst beenmergtransplantatie cfr. de eerdere aanvulling van dr. S . [...]) en teneinde een goede continuïteit van medische zorgen te garanderen lijkt een terugkeer naar het herkomstland, Macedonië, mijns inziens vanuit medisch standpunt momenteel niet aangewezen.* »

De Raad gaat ervan uit dat de arts-adviseur en de gemachtigde een materiële vergissing hebben begaan en eigenlijk wijzen op de beslissing van weigering van verlenging van verblijf van 26 februari 2013, steunend op het advies van 25 februari 2013 waarin de arts-adviseur inderdaad tot de vaststelling kwam dat de noodzakelijke behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Macedonië.

Echter uit dit advies van 25 februari 2013 blijkt dat de arts-adviseur weliswaar is uitgegaan van een ernstige chronische hematologische pathologie, doch een pathologie die mits inname van corticosteroïden stabiel gehouden kan worden omdat uit het grondig onderzoek van de medische stukken, die overgemaakt waren na de gegrondverklaring van de aanvraag in januari 2012, bleek dat nergens nog melding gemaakt werd van een eventuele noodzaak tot beenmergtransplantatie. De arts-adviseur stelde in het advies voorafgaand aan de weigering tot verlenging nadrukkelijk : « *Er is in deze aanvullende medische getuigschriften ook nergens melding gemaakt van een eventuele noodzaak tot beenmergtransplantatie* » Dit terwijl voor de gegrondverklaring van de aanvraag in een verslag van 28/12/2010 wel melding was gemaakt dat mogelijks later beenmergtransplantatie noodzakelijk zou zijn. De arts-adviseur concludeerde : « *samenvattend betreft het hier [een] ernstige doch medicamenteus gestabiliseerde*

hematologische problematiek. » Wat betreft de beschikbaarheid, onderzocht de arts-adviseur in het advies van 25 februari 2013 bijgevolg niet of beenmergtransplantatie beschikbaar was.

Ook naar aanleiding van het beroep gericht tegen de beslissing van 26 februari 2013, kwam de Raad hier uitvoerig in zijn arrest nr. 128 618 op terug, stellende dat : « *Waar verzoekers menen dat de arts-adviseur heeft nagelaten de beschikbaarheid en toegankelijkheid van beenmergtransplantaties en bloedtransfusies in Macedonië te onderzoeken, gaan zij voorbij aan de vaststellingen van de arts-adviseur dat er sinds de zuigelingenleeftijd geen bloedtransfusies meer plaatsvonden en dat er sinds 10 januari 2011 geen melding is gemaakt van een **eventuele noodzaak tot beenmergtransplantatie**. Dit wordt niet weerlegd door verzoekers in hun verzoekschrift, noch in de bijgevoegde stukken van het verzoekschrift. Verzoekers maken bijgevolg niet aannemelijk dat hun kind nood heeft aan bloedtransfusies en/of beenmergtransplantaties waardoor het onderzoek naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid ervan in Macedonië niet dienstig is. In tegenstelling tot het betoog van verzoekers is de medische toestand van hun zoontje niet identiek dezelfde als op 6 januari 2012 aangezien uit het advies van de arts-adviseur blijkt dat de medische toestand **ondertussen is gestabiliseerd**, stabiel kan worden gehouden mits de nodige medische zorgen en er geen sprake meer was van bloedtransfusies, **noch van de vermelding dat er een eventuele noodzaak zou zijn tot beenmergtransplantatie**. (eigen benadrukken)*»

Verweerder kan gevolgd worden waar hij in de nota stelt dat het louter actualiseren met andere standaard medische getuigschriften, nog niet betekent dat zij het bewijs leveren van andere medische gegevens. Echter, in de nieuwe aanvraag blijkt zoals *supra* gesteld dat, in tegenstelling tot de attesten die voorlagen bij de arts-adviseur alvorens hij adviseerde de machtiging niet te verlengen omdat de (medicamenteuze) behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Macedonie, thans wel nieuwe attesten voorliggen waarin de behandelende specialisten die het kind sedert 2010 opvolgen nadrukkelijk stellen dat het bloedbeeld *niet* stabiel is en dat een hematopoïetische stamceltransplantatie in de toekomst noodzakelijk kan zijn. Bijgevolg kan verweerder in de nota niet op redelijke wijze stellen dat de gegevens identiek zouden zijn als degene die voorlagen bij de arts-adviseur voor het opmaken van het advies van 25 februari 2013. De specialisten concluderen uitdrukkelijk dat de vereiste behandeling niet kan gebeuren in het land van herkomst. Zoals verzoekers terecht aanvoeren, heeft noch de gemachtigde, noch de arts-adviseur met dit nieuw gegeven rekening gehouden, noch hieromtrent een antwoord voorzien.

Gezien de onbetwiste ernst van de aandoening van het kind I.S. en hetgeen *supra* is vastgesteld, meent de Raad dat *in casu* de motivering niet afdoende is. De motieven zijn evenmin evenredig aan het gewicht van de genomen beslissing.

Een schending van artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 wordt in de aangegeven mate aangenomen.

De overige onderdelen van het middel behoeven geen verdere bespreking.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

Verzoekers hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 juni 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES